

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvta, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

November.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

De septem Fontibus beatitatis.

Aspiciam Ecclesiam triumphantem in
coelis, & militantem in terris, utriusque
statum inter se comparando. Petam ex hac
transire ad illam.

Conf. I. Finis sermonis Domini in monte
est, impellere ad heroicis virtutes propositis
beatitudinibus septenis, in quarum unaqua-
que duplex est actio; una in hac vita, quæ
dicitur meritum, quia est laboriosa, ut patet
per singulas discurrendo; altera in vita æter-
na, quæ dicitur præmium, ubi erit fructus
laborum, juxta illud S. Ambr. de S. Laurent.
*Beatitudo hic preparari potest, possideri non po-
test.* Beatitudines sunt operationes donorum
Spiritus sancti. Timor Domini operatur
paupertatem spiritus; qui enim illum habet,
non vult magni fieri, neque in se, neque in
alijs, sed in solo Deo, cui perfecte se subijcit.
Pietas operatur mansuetudinem, quia au-
fert obstacula. Scientia operatur luctum,
quia ostendit creaturas nobis esse in tenta-
tionem. Fortitudo operatur firmam & firmam
justitiæ; fortis enim est animi, justitiam non
tantum facere, sed sive. Consilium opera-

724 *Die Fidelium Defunctorum.*

tur misericordiam, est enim consilij, utilia operari ad finem. Intellectus operatur puritatem cordis, quia ad videndum Deum phantasmata debent abesse. Sapiētia operatur pacem, quia pax est tranquillitas cordis, effectus sapientiae. *Christus beatitudines omnes suo firmavit exemplo*, inquit Origenes in Luc. 19. Discurram per singulas, ad eas me adaptando, ut dignè *Pignus felicitatis* sanctissimam Eucharistiam recipiam: ita nominat eam Concilium Trident. sess. 13. cap. 2.

MEDITATIO CCCCVIII.

Die Fidelium defunctorum.

De modo evadendi Purgatorium.

Aspiciam animas flammis Purgatorij detentas. Petam modum eas evadendi.

Conf. 1. Causas, ob quas Purgatorium subimus, revelatas à Domino S. Mechildi 1. Quòd non fuerimus cœlum Dei. 2. Quòd eum non sanctificaverimus. 3. Quòd ad eum venire non appetiverimus. 4. Quòd ejus voluntati nos non conformaverimus. 5. Quòd ad sacratissimam Eucharistiam nō devotè accesserimus. 6. Quòd offensi non ignoverimus ex corde 7. Quòd mudinitiem carnis & cordis non servaverimus. Remedia contra has 7. culpas esse orationem Dominicam sic orandam, ut virtutes

his

Die Fidelium Defunctorum. 725

his vitijs contraria per manus Christi Domini Deo Patri offerantur: Per cujus merita culpis poena dimittatur debita.

Conf 2. Octo alias causas, ob quas inef-
fabiles in Furgatorio animæ patiuntur poe-
nas. 1. Eorum, qui tantum peccata mortalia
caverunt, reliqua omnia admiserunt liberè,
propter oblectamenta sua. 2. Eorum, qui
Spiritus Dei ductum sequi inceperunt, sed
non continuarunt, unde tentationibus suc-
cubuerunt. 3. Qui Spiritum Dei quoad ex-
teriora secuti, non autem quoad interiora.
4. Eorum, qui in solatio boni, in desolatione
defecerunt. 5. Eorum, qui renunciârunt so-
latijs, sed non spiritualibus, inordinate his
adhærendo. 6. Qui renunciârunt solatijs spi-
ritualibus, sed non omnibus eadem de cau-
sa. 7. Qui renunciârunt spiritualibus solatijs
omnibus, sed Deum propter se ipsos quasi-
verunt. 8. Qui Deum non quasi verunt pro-
pter seipsos, sed id non in omnibus: quia ex
occulto amore proprio non fuerunt a què
parati carere donis Dei, atque habere, quin
imò inordinato affectu ausi majora petere,
nec virtuti, nec saluti necessaria. Omnia hæc
sunt origines lapsum gravissimum, & in
Furgatorio expiantur, ut revelavit Dominus
Suloni In libello 9. rupium. Nam inordi-
natus terrenorum, & caelestium propter se,

non propter Deum amor, idem est vitium in
diversa materia. Remedium evitandi has
Purgatorij causas dedit Dominus B. Magdal.
de Pazzis, ut pura intētionē operetur omnia.

MEDITATIO CCCCIX.

De S. Martino.

De Libertate Spiritūs.

Videbo S. Martinum paratum non mori
pro bono suorum. Petam eum imitari.

Conf. 1. Quærere sanctitatem propter ser-
vitutem Dei est bonum, sed resignare se in
manus Dei multò meliùs; quæ res Deo tam
est grata, ac si emplastra Passionis tempore
Christo fuissent apposita; ita ipse Dominus
apud S. Gertrudem lib. 3. cap. 64. Hæc
resignatio est dulcedo aurium ejus, amēni-
tas oculorum, honor humanitatis, delecta-
tio divinitatis.

Conf. 2. Resignatio sui sita est. 1. In eo, ut
nulli rei inhæreatur, quam Deus averfatur.
2. Expedire se ab omni eo, unde impedia-
tur Deus, adeoque nil retinere, quo quis
non indiget, sed illud dare non amiciori,
sed magis indigo. 3. Conari agnoscere be-
neplacitum Dei, & continuo perficere; uti
sensus mox agunt, quod vult animus. 4. Ac-
cipere de manu Dei & prospera, eaque refer-
re in solam gloriam Dei, nihil sibi retinen-
do.

do. 5. Et aduersa, sive vitam arduosam, sic enim seruitur Deo proprijs imperijs, auge-
túrque consolatio divina: sive vitam infir-
mam, quia sponsa magis placet in conclavi
sponso, quam in publico, & anima a grotans,
quàm studio bonorum operum exercitata:
sive mortem, cuius molestia excutitur ab
animo, si eam ex Dei providentia sic ordi-
nante cogitet accidisse, sive (quod sapienter
intelligendum) damnationem, quod alij fo-
rent, qui laudarent Deum. *ibid.* l. 3. c. 12.

Conf. 3. Cùm resignatio sui medium sit ad
summam perfectionem, & ad recipienda
semper nobiliora dona Dei, atque ad eva-
dendam omnem labem, totum me resigna-
bo in Dei beneplacitum: quia, ut non no-
uerunt S. Martino, nec gentiles eum sub
arbore cadente, ut obrueretur, collocando,
nec daemones apparendo eidem, sic nulla ten-
tatio nocebit voluntati bene reborata in
resignatione sui ad manus Dei. Ad quam
à me abstractionem iuvabor sumptione sa-
cratissimæ Eucharistiæ, quia *Christus immo-
latus est, & Sanguine suo nos aspersit, ut na-
scentur in nobis alæ ad volandum, sine ullo
impedimento in aërem divinum.* Ita Iacetus
Macharius Homil. 87.

MEDITATIO CCCCX.

Die Præsentationis B. Virginis.

HN 4 De

*De Consecratione sui DEO in
Templum.*

Videbo trimulam Virginem Parentum
religione, suâque devotione in Templo
Domini, in Templum consecratam. Petam
eam imitari.

Conf. 1. B. Virg. Templum DEI pulcher-
rimum, altare cordis omni sanctâ cogita-
tione, & desiderio divino exornatum, portas
& claustra sensuum omni custodiâ custodita;
nihilominus adhuc magis sanctificanda,
quod ipsa futura esset Templum, Altare,
Tabernaculum Altissimi.

Conf. 2. Quomodo summus Sacerdos,
Spiritus sanctus, ad eam consecrandam de-
scenderit; intellectum lumine Fidei & Sa-
pientiæ, omnique virtute intellectuali ad
Deum contemplandum pluribus oculis,
quàm illa Prophetæ animalia, accenderit,
inunxit voluntatem dono sanctæ devo-
tionis, omnique virtute morali.

Conf. 3. Colligendo me intra me, videbo
& lugebo stragem, quam in me peccatum
fecit, quia Altare cordis inanibus cogita-
tionibus, & vanis desiderijs prophanavit,
portas & claustra disciplinæ excussit, malas
herbas inordinatorum desideriorum, & af-
fectuum germinare fecit. Orabo Dominum,
ut Templum suum emundet, ac sordes re-
dire

dire non permittat, ut Sacrificium & Hostiam immolem, in susceptione sacratissimæ Eucharistiæ, de qua ait Glossa in Cap. 16. Exod. Corpus Christi sicut pruina, refrigerat ardorem peccatorum.

MEDITATIO CCCCXI.

Die S. Catharinæ.

De Studio Dilectionis.

Videbo S. Catharinam visibiliter in sponsam à Christo desponsatam. Petam esse de Virginibus, quæ Prudentes habuerunt oleum charitatis, legemque igneam in manibus suis.

Conf. 1. Qui non vult habere charitatem, ex omni parte Hierusalem portas ei clausas inveniri, inquit D. Cæsarius Hom. 11. Et hæc est causa, cur quinque fatuis dicatur: *Amen, nescio vos.*

Conf. 2. Quàm multi sint in fatuorum numero, quòd vel in uno offenderint, ànne putem omnes inferos, omnia admisisse peccata? omnia mandata transgressos? omnes conculcasse virtutes? Unius Præcepti transgressio, unius virtutis neglectus, divisit inter eos & Deum. Perire necesse est hominem, qui charitatem non habet, etiamsi traderit corpus suum, ita ut ardeat, ait S. Bernardus *Serm. 2. de S. Michaële.*

HH

§

Conf. 39

Conf 3. Si non esset decreta tanta non
 amantibus poena: tamen adhuc nullum no-
 bis quærendum esset amoris objectum præ-
 ter Deum, in quo quidquid desiderabile,
 reperiri integrè potest. Quòd si ab illo disces-
 sero, inania, falsa, & fucata sunt omnia, lar-
 væque deformes & odibiles; Quia verò non
 diligentibus Deum adjecta insuper est poe-
 na, ut loquitur D August. lib. 15. de Trinit.
 cap. 18. *Nisi tantum impertiat cuique Spiritus
 sanctus, ut eum DEI & proximi faciat amato-
 rem, à sinistra nõ transfertur ad dextram: quo-
 modo aliud agere, loqui vel cogitare potero,
 nisi amorem? Amo te, ó supremum Bonum
 amore complacentia, quã te traho in cor meû,
 sicut Sol recipitur à speculo, quantum illud
 est ejus capax. Amo amore benevolentia, quã
 si per impossibile tibi aliquid deesset, vellem
 non deesse, multò magis volo tibi omnem,
 quem potero, gustum dare. Amore amicitia,
 quã mei odio, tui amore agam, quidquid
 egero. Amore obedientia, quã opto volun-
 tatem tuam esse regulam omnis actûs mei.
 Acceleranda consumationi in unum, quã ci-
 tius eo veniam, ubi te amem ex toto corde,
 mente, anima, viribus, virtute, spiritu, præ-
 sertim in Eucharistia, ubi hæc est Virginum
 specialis prærogativa. Quia in communione
 omnibus dat Dominus osculum, Virginibus
 post*

post osculum oris infigit osculum pectoris.
Ita dicit Gertrudi Dominus lib. 3. cap. 17.

MEDITATIO CCCXXII.

Die S. Andreae.

*De tribus clavibus, sex triplici causa
crucem ferendi.*

Videbo D. Andream viriliter in cruce
gaudio gaudientem. Petam eum imitari.

Conf. 1. Verba S. Andreae in cruce penden-
tis, & disquiram: homo est, qui loquitur hoc,
an non est homo, sed Angelus, aut nova ali-
qua creatura? homo planè similis nobis pas-
sibilis, nam passibilem esse passio ipsa testa-
tur. Quà vicinâ letabundus exultabat un-
de, an à te? absit; Spiritus erat, qui adjuvabat
infirmiorem, per quem diffunditur in corde
charitas, morte quavis fortior, quavis ejus
amaritudine dulcior, quacunque ejus lon-
ginitate præstantior. *Spiritus, si adesset, ad-
juvaret infirmitatem nostram, ait S. Bernard.*
serm. de S. Andr. Optabo hunc Spiritum
toto corde.

Conf. 2. Quomodo hic Spiritus triplici
ratione impellat ad crucem. 1. Egone, ut
me amem, hostem Dei? 2. Egone, ut aliam
sortem quæram? 3. Egone, ut non amem
bonitatem infinitam? Non est explicabilis
vis incitamentorum his verbis inclusorum.

ad triplicem viam purgativam, illuminativam, unitivam spectantium. Quia nunquam tantam crucem perferam, quantum debeo habere odium propter levissimum lapsum, qui meretur odium, quo Deus illum odit, & quando ego ascendam ad tale odiū? Nunquam tantam perferam crucem, quantum tulit Dominus JESVS, quia nunquam elevabor ad talem personam, nec unquam in me solvetur potestas illa tenebrarum, quæ fuit soluta in Christum. Nunquam tantum diligam Deum, quantum satis est, ut Bono infinito, Domino infinito, Benefactori infinito, ego creatura undequaque defectibilis satisfaciam.

Conf. 3. Verba sancti Ambrosij serm. 20. in Psal. 118. Quanti quotidie in occultis Martyres Christi sunt, Modus à S. Agnete datur apud S. Brigittam. Martyrij genus est delicias habere, & delitijs non uti. Non deest nobis Martyrium, modo nos non desimus martyrio. Ipsa communio crucis est ferax, ubi sæpe subtrahitur gratia devotionis, ut virtus habeat suum exercitium, nec curandum, quòd non statim sentiatur affectus: nec enim sentitur statim medicinæ effectus. Petam intelligere axioma sancti Gregorij Nazianzeni

Orat. 3. Mihi omnibus rebus emendus est DEVS & CRUX.

DE.